

τῷ Κετινῷ ἤτοι κοινῶς Βέρβας ποτ., ἔσμακραὶ τῶν Ὀρῶν, καὶ τῶν περάτων τῆς Δαλματίας, εἰς αὐτὴν εἶναι ὁ θρόνος τῆς Πασίας τῶν Τέρκων· τινὲς λέγουσιν, ὅτι αὐτὴ νῦν εἶναι ἡ Βλαύωνα τῶν Παλαιῶν, παρὰ ταύτας εἶναι καὶ ἄλλαι πόλεις, οἷον Μεδίζερα, καὶ Σαράϊ, Τίνα, πόλις πρὸς τὸν Τίτιον ποταμ., τὸν κοινῶς Κέρκα, εἰς τὰ τέλη τῆς Δαλματίας, ἔχουσα θρόνον Ἐπισκόπου. Δέσμα μὲν θρόνον Ἐπισκόπου τὸ πάλαι, εἰς τὸ σύνορον τῆς Δαλματίας κειμένη, ταυτὴν εἶναι ἔρημος. ὁμοίως τὸ πάλαι διάσημος ἦτον καὶ ἡ Βαρβοσανία, ἔχουσα θρόνον Ἐπισκόπου καὶ ἄλλαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Ζ΄.

Περὶ τῆς Δαλματίας.

1. Ἡ Δαλματία λέγεται κοινῶς Σκλαυονία, καὶ εἶναι ὅλον ἐκεῖνο τὸ Σύρμα, τὸ ὁποῖον περιέχεται μεταξὺ τῆς Κροατίας, τῆς Βόσνας, τῆς Σερβίας ὑπὸ τῆς Βορείως, καὶ τῆς Ἀδριατικῆς Κόλπου ἀπὸ μεσημβρίας, ἐκτεινομένη ὑπὸ τῆς Ἰσθμίας, μέχρι τῆς Ἀλβανίας, ἢ Μακεδονίας, ἢ ὁποῖα Δαλματία περιέχει τὴν παλαιὰν Διβυρτίαν, καὶ πολλὰς νήσους, αἱ ὁποῖαι μὲν μέρη τινὰ παραθαλάσσια τῆς Σπερσίας, ὑπόκεινται εἰς τὴν Ἀριστοκρατίαν τῆς Ἐπιστολῆς, τὰ δὲ λοιπὰ αὐτῆς εἰς τὴν ἔξουσίαν τῶν Τέρκων, καὶ μικρὸν μέρος αὐτῆς εἰς τὴν Ραγυσιακὴν Δυναστείαν. αὐτὴ ἢ Ἐπαρχία τὸ πάλαι ἐκαλεῖτο Ἰλλυρικόν, ὅπερ καὶ Ἰλλυρικός. Ἰλλυρίας, ἐλέγετο, τὴν ὀνομασίαν λαβῆσα ὑπὸ τῆς Ἰλλυρίων, ἢτοι τῶν Ἰλλυρίων, ἔστι δὲ ὑπὸ τῆς Ἰλλυρίας τῆς Τίου τῆς Ἡρακλέως, καὶ τῆς Μελίτης. καὶ ἐδιαίρεται εἰς δύο μέρη, εἰς τὴν Διβυρτίαν, (ὑπὸ τῆς ὁποῖας ὀνομαζομένη καὶ ὁ Διβυρτικός Κόλπος, ὅς τις καὶ Φλαρατικός λέγεται, καὶ Πολανικός, καὶ κοινῶς Καρνέρο, ἢτοι Σαρκοφάγος, καὶ Κόλπος τῆς Φιέμε) καὶ εἰς τὴν Δαλματίαν. πόσον ἐσάθη ὀνομασίαν ἐπὶ κακίᾳ τῷ ἔθνος τῆς Ἰλλυρίων, εἶναι φανερόν. Ἐξαιρέτως τοῖς

τοῖς Συγγραφεῦσι. πρῶτον κατεδάμασαν τὴν Λιβουρνίαν οἱ Ῥωμαῖοι, ἐν ἔτει ἀφ' ἧς ἐκτίθη ἡ Ῥώμη. 525. εἶτα Αὐγυστος ὁ Αὐτοκράτωρ κατετρόπωσε τὴν Δαλματίαν, ἡ ὁποία ὑπετέλει ὑπὸ τὴν Ῥωμαϊκὴν Αὐτοκρατείαν, ἕως ὅπῃ τὴν ἐκυρίευσαν οἱ Γότθοι, μετὰ ταῦτα οἱ Σκλαῦοι οἱ ἐλθόντες ἐκ τῆς Μαιώτιδος λίμνης, εἶτα οἱ Οὐγγροι, καὶ πελοταῖον οἱ Τέκοι. Ὁ τόπος λοιπὸν, ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τῆς Ἰσθμίας μέχρι τῆς Τιτίου ποτ., ἢτοι τῆς Κέρκα, ὅς τις εἶναι τὸ πέρασ τῆς Λιβουρνίας, μετ' ὅλον ὅπῃ καθολικώτερον ὀνομάζεται Δαλματία, διαφέρει ὅμως τῆς ἰδίας Δαλματίας, ὡσαύτ' ὅπῃ ἕως διαιρεῖται εἰς τὴν Παθαλασσίαν Κροατίαν, εἰς τὴν Μορλακίαν, καὶ εἰς τὸ Κομητάτιον τῆς Ἰάκερα πόλεως. καὶ τὰ λοιπὰ.

2. Ταύτης τῆς Κροατίας πρωτεύουσα πόλις εἶναι ἡ Σεβία, κοινῶς Σέγνια, καὶ ὑπὸ τῆς Γερμαν. Ζέγγ, κειμένη εἰς τὴν ἄκρην τῆς Ἀδριατικῆς Πελάγους, ἔχουσα Ἀκρόπολιν ἰχυρὰν, ἐπὶ ἀποπέμῃ Πέτρας, καὶ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Σπαλάτιν Ἀρχιεπίσκοπον, τελεῖ ὑπὸ τὴν Ἀουστριακὴν ἐξουσίαν, καὶ ἀπέχει τῆς Ἀννώτης πρὸς βορρῆαν 35. μίλια κοινὰ, καὶ 50. τῆς Ἐκβολῶν τῆς Ἀρσίου ποτ. τῆς Μορλακίας. δευὲν εἶναι καμία πόλις περὶφημος, ἀλλ' οἱ Μορλάκοι κατοικοῦσι μέχρι τῆς Βεβίαν Ὀρῶν, πρότερον ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Τυρκῶν, τανυῦ ὑπὸ τὴν ὑποταγὴν τῆς Ἑνεῖως. Ταρσατικὴ, κοινῶς Τερσακτίζ, κάστρον τῆς Λιβουρνίας ἐν Δόφῳ κείμενον πλησίον τῆς ποτ. Φίμε Καρνέρο, 4. μίλια ἀπέχον τῆς Οὐίτοπόλεως πρὸς βορρῆαν, ὅσα καὶ τῆς Καρναεῖς Κόλπης, καὶ τῆς Ἀδριατικῆς Θαλάσσης. πρωτεύουσα πόλις τῆς Ἰαδέρα Κομητείας εἶναι, αὕτη ἡ Ἰαδέρα, κοινῶς Τζάρα, πόλις ὀχυρωτάτη, καὶ πλεονεξία, κύκλωθεν ὑπὸ τῆς Θαλάσσης περιέζωσμένη, ἔχουσα Κασέλλι δυνατώτατον, εἰς τὸν ὁποῖον κάθεται ὁ Βένετος Ἡγεμὼν τῆς Δαλματίας, ἔχει καὶ θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, ἀπέχει τῆς Πόλας σχεδὸν 200. μίλια, καὶ 40.

τῷ Σεβονίῳ πρὸς δυσμὰς. Παλαιὰ Τζάρα εἶναι τανυῦ Φρέιον πρὸς ἀνατολὰς κείμενον, καὶ ἀπέχον τῆς Μητροπόλεως σχεδὸν 10. μίλια. Αἰνώνα, πόλις ὀχυρωτάτη, ἐξμεζωσμένη κατὰ τὸ μείζον μέρος ὑπὸ τῆς Θαλάσσης, ἔχουσα θρόνον Ἐπισκόπου, καὶ ἀπέχουσα τῆς Ἰάδερα πρὸς βορῆαν 10. μίλια καὶ 35. τῆς Σουίας. Νέδιον, κοινῶς Ναδὶν, κάστρον μικρὸν, ἐν Λόφῳ κείμενον, πλησίον τῆς ὁμωνύμου Λίμνης, καὶ ἀπέχον τῆς Ἰάδερα 18. μίλια πρὸς ἀνατολὰς, καὶ 9. τῆς παραθαλασσίας Ἐκρας.

3. Ἡ ἰδίως Δαλματία εἶναι ἐκείνη ἡ Χώρα, ἡ ὁποία ἐκτείνεται ὑπὸ τῷ Τιτίε ποταμῷ, ἢτοι τῷ Κέρκα, μέχρι τῆς Ἀλβανίας. ταύτης πόλεις εἶναι Σιβενικὸν, κοινῶς Σεβνίκο, πόλις παραθαλασσία ὀχυρωτάτη, πλησίον τῆς Ἐκβολῶν τῷ Τιτίε, ἔχουσα Κάστρον ἐν κατωφερῇ τόπῳ, λεγόμενον Φρέιον τῷ Ἁγίῳ Νικολάῳ, μετ' Ἀκρόπολιν ὀχυρωτάτην, καὶ θρόνον Ἐπισκόπου ἀπέχει τῷ Τραγουεῖ 25. μίλια, καὶ 4. τῷ ἑαυτῆς κάστρῳ, τελεῖ ὑπὸ τῷ Ἀρισκρατίῳ τῷ Ἐνετῶν. δευτέρα εἶναι τὸ Σικέν, αὐτὸ τὸ Σεβενικὸν, ὡς τινες οἰοῦνται, τὸ ὁποῖον ἦτον πόλις παραθαλασσία, μεταξύ τῷ Τραγουεῖ, καὶ τῷ Σαλωνῶν, καὶ τανυῦ, Ἐρίπειον, Σπυδῆ κοινῶς λεγόμενον. Τραγούριον, κοινῶς Τράε, πόλις παραθαλασσία κειμένη εἰς νῆσον, ἢ εἰς Σκόπελον τῷ αὐτῷ ὀνόματι, καὶ συνεχομένη μετ' αὐτῷ Σπερεῶν διὰ Γεφύρας· ὁμοίως συνεχεται διὰ Γεφύρας καὶ μετ' αὐτῷ Βύαν νῆσον, ἔχει θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Σπαλάτε Ἀρχιεπίσκοπ., αὐτῷ τῷ πόλιν ἔλαβον οἱ Βούρτοι, ὅμως μετ' αὐτὸν Ἐπίδαυρον, καὶ Χιον ἐν ἔτει 1169., ἀπέχει τῆς Ἰάδερα 70. μίλια. Σαλώνα κοινῶς Σαλώνα, πόλις ποτὲ παραθαλασσία, τανυῦ κρημνισμένη, ἢτις καὶ Μαρτία Ἰελία ἐκαλεῖτο, ἔχουσα καὶ θρόνον Ἐπισκόπου, καὶ Παλάτιον ὀχυρὸν τῷ Διοκλητιανῷ. πλησίον ταύτης ἠγέρθη κάστρον Σαλώνα λεγόμενον, πρὸς τὰς Ἐκβολὰς τῷ Σάλωνος ποταμῷ, ἀπέχει τῷ Σπαλάτε τῆς πόλεως πρὸς βορῆαν 5. μίλια.

Σπά-

Σπάλατον, κοινῶς Σπάλατρο, πόλις ὄχυρά, καὶ Πηλίτιον, τὸ πάλαι τῆς Διοκλητιανῆς, ἔχουσα θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, καὶ λιμένα χωρτικὸν καὶ ἀσφαλῆ· τελεῖ ὑπὸ τῆς Ἀριστοκρατίας τῆς Ἑνετῶν· ἀπέχει τῆς Τραγκείας πρὸς ἀνατολὰς 8. μίλια, καὶ 30. τῆς Σεβονίκης πρὸς Εὐρον. Πεγνῦντιον, κοινῶς Ἀλμιάσα, πόλις εἰς τὴν ᾠθραθαλασσίαν Ἀκρας, ἀπὸ τῆς Βρατίας νήσου, ἀφ' ἧς ἀπέχει 5. μίλια, καὶ 20. τῆς Σαλωνῶν. Κλίσσα, Φρέμιον λίαν ὄχυρόν, ἐν ὄρει κείμενον, τὸ ὁποῖον πρότερον Ἀνδέτεριον ἐκαλεῖτο, εἴτε Κλῦσα, καὶ Κλεισέρα ὑπὸ Κωνσταντῆς τῆς Πορφυρογενήτης, ἀπέχει τῆς Σπαλάτης 10. μίλια πρὸς βορῆαν ὅσα καὶ τῆς Ἀκρας τῆς Ἀδριατικῆς Θαλάσσης. πρότερον ἦτον ὑπὸ τῆς ἐξουσίας τῆς Τέρκων. ἐν ἔτει 1648. κατεπολεμήθη ὑπὸ τῆς Ἑνετῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἐδόθη μὲν τῆς Περιοχῆς, εἰς τὴν μετὰ τὴν τῆς Κρήτης ἀλωσιν γενομένην συμβίβασιν. Πρὸς τὸν ἄλλον Κόλπον, εἰς τὸν ὁποῖον πίπτει ὁ Νάρων ποταμ. κοινῶς Ναρσύτα, ἀπὸ τῆς ὁποίας παρονομάζεται καὶ ὁ Κόλπος, κεῖται ἡ Νάρων πόλις, κοινῶς Ναρσύτζα, μεγάλη ποτὴ, καὶ εὐδοξος, ἐκ τῆς ὁποίας δόξης ἐξέπεσον, ὅταν οἱ Βενέτοι τὴν ἐξουσίασαν, ἐν ἔτει 987, καὶ ἀλωθεῖσα ὑπὸ τῆς Τέρκων, πάλιν ἠλωθερώθη ὑπὸ τῆς Οὐρεπῶν, ὅμως μὲν τὸ Κασέλλι Σιυῖ, εἰς τὸς πρὸ ὀλίγου γεγονότας Πολέμους· ἀπέχει ἡ πόλις αὕτη τῆς Ἐπιδαύρης πρὸς βορῆαν 35. μίλια· ἡ Περιοχὴ ταύτης πρότερον ἐκαλεῖτο Χουλμιά, πανυῶ δὲ Ἐρτζεγοβίνα, μέρος ἕνα τῆς Σερβίας.

4. Ἐπεταὶ μετὰ ταῦτα νὰ εἰπωμεν περὶ τῆς Ραγυσιανῆς Περιοχῆς, ἡ ὁποία κοινῶς καλεῖται Στάτο δι' Ῥαγῆσι, καὶ αὕτη εἶναι μέρος τῆς Δαλματίας. εἰς τὴν ᾠθραθαλασσίαν Ἀκρας τῆς Ἀδριατικῆς Κόλπου, ὑπὸ τῆς διαυθεύσεως πρῶτον τῆς Τέρκων, πανυῶ δὲ τῆς Αὐτοκράτορος ὡς Βασιλέως τῆς Οὐγγαρίας, κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἐξουσίαν

(α). τὸ Μῆκος ταύτης ἐκτείνεται εἰς διάστημα Μιλίων 600 τὸ δὲ πλάτος μόλις μιλίων 15. Μητρόπολις ταύτης εἶναι τὸ 'Ραγῆζι, καὶ ὑπὸ τῆς Σλαύων Δαβροβενία, πόλις ἐλδοθέρα, μὲ θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, καὶ Ἐμπόριον φερίφημον, ἔχει Ἀκρόπολιν ὄχυράν, καὶ λιμένα εἰς τὴν ἄκρην τοῦ ᾠθαλασσίας. πόρρω ταύτης 6. μίλια πρὸς ἀνατολὰς, φαίνονται τὰ Λείψανα τῆς Ἐπιδαύρας, ἡ ὁποία κοινῶς λέγεται 'Ραγῆζι Βένιο. ἀφ' ἧς λοιπὸν ἠδαφίθη αὕτη ἡ Ἐπίδαυρος, οἱ Κάτοικοι ταύτης, ἔκτισαν τὸ 'Ραγῆσιον ἐπὶ ἄποτόμου τοῦ ᾠθαλασσίας Πέτρας, λαῦ καλεσμένης, καὶ διατέτο κατ' ἀρχαίαν αὐτῆς Λαύσιον ἐκλήθη κατὰ τὸν Κωνσταντῖνον Πορφυρογέννητον. Ἄυτη ἡ πόλις ὅλη σχεδὸν ἐκ θεμελίων ἐταράχθη, καὶ ἐρήμωσεν, ἐν ἔτει 1667., τῆ 6. τῆ Ἀπριλλίαι, καθ' ἣν ἡμέραν τὸ μείζον μέρος τῆς πόλεως ἔπεσεν ὑπὸ τῆς τρομερῶν Σεισμῶν τῆς Γῆς. ἀπέχει τῆς Τζάρας πρὸς ἀνατολὰς 200. μίλια, 50. τῆς Ναρσούτζας πρὸς νότον, 450. τῆς Οὐρεντίας πρὸς ἀνατολὰς, καὶ 700. σχεδὸν τῆς Βυζαντίας πρὸς δυσμὰς· ὑπόκεινται εἰς αὐτὴν τὴν κοινότητα τῆς 'Ραγυσιανῶν, Στάγνον, κοινῶς Στάγνο, πόλις σμικρὰ, εἰς τὸ Ἀνατολικὸν μέρος τῆς Χερσονήσου Ἰλλίδος, ἔχουσα λιμένα εἰς τὴν ἄκρην τῆς Ἀδριατικῆς Κόλπης, ἀπέχει τῆς 'Ραγυσίας 19. μίλια πρὸς βορῆαν. καὶ ἡ Χερσονήσος Ἰλλίς, κοινῶς λεγομένη Σαβιοντζέλλο, τῆς ὁποίας ἡ φερίμετρος εἶναι μιλίων 30., καὶ ἐκτείνεται ἀπ' ἀναπλῶν ἐπὶ δυσμὰς, μεταξὺ τῆς Φαείας Νύσου πρὸς βορῆν, τῆς Μελίτης πρὸς νότον, καὶ τῆς Μελαίνης Κορκύρας πρὸς δυσμὰς. ἀκόμη εἰς αὐτὴν ὑποτελεῖσι καὶ ἡ Μελίτη νῆσος (ὅπερ ἐναυάγησεν ὁ ἀπόστολος Παῦλος). καὶ ὁ εἰσάετος λιμὴν τῆς Ἁγίας Σταυρῆ, κοινῶς Πόρτο δι' Σαῦ Κρόζε. καὶ τὰ ἑξῆς.

5. Εἰς

(α) Ἡ 'Ραγῆζα πρὸ 1806. ὑπέπεσεν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Γαλλίας, καθὼς καὶ ἡ Βενετικὴ Δαλματία ἠγάθη μὲ τὸ βασιλεῖον τῆς Ἰταλίας.

3. Εἰς δὲ τὸν Ῥιζωνικὸν Κόλπον, ὁ ὁποῖος κοινῶς καλεῖται Κόλφος δι' Κάτταρο, κεῖνται Κάθαρρον, ὅπερ καὶ Κάτταρα λέγεται, καὶ κοινῶς Κάτταρο, πόλις ὀχυρωτάτη, καὶ ᾠκεθραλασσία, ἔχουσα θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ῥαγυσίαι Ἀρχιεπί. καὶ Ἀκρόπολιν, ἣτοι Φρέειον ἐν Λόφῳ κείμερον, τελεῖ αὐτὴ ἡ πόλις ὑπὸ τῷ Δεσποτεῖαι τῷ Ἑνετῶν Βασιλέα, ἡ ὁποῖα ὑπὸ τῶ Πτολεμαίαι Βασιλέα λέγεται, καὶ ὑπὸ τῶ Στεφάναι Βασιλέα, καὶ κοινῶς Βεδα, πόλις σμικρὰ ἀλλ' ὀχυρὰ, εἰς τὸ μεσημβρινὸν μέρος τῆς Δαλματίας κείμενὴ ᾠκεθραλασσία, μεταξὺ τῶ Ἀσκειβίου, καὶ τῶ Ὀλκινίαι τῶ πόλεων, ἔχουσα θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀντιβάραι Ἀρχιεπί. ἀπέχει τῶ Ἀντιβάραι 10. μίλια, τελεῖ ὑπὸ τῷ ἔξουσίαι τῷ Ἑνετῶν, αὐτὴ σχεδὸν ὅλη ἐκρημνίδη ἐν ἔτει 1667. ὑπὸ τῶν Σεισμῶν τῆς Γῆς. καὶ Πασροβέκιο εἰς τὸ πέρασ τῆς Ἀλβανίας, καὶ μέχει τέταθ εἰς τὸν οἰ Βενέτοι.

6. Τὸ δὲ Μειζὸν μέρος τῆς Δαλματίας ὑποτελεῖ ὑπὸ τῷ ἔξουσίαι τῶν Τέρκων, τῶ ὁποῖαι αἱ πόλεις, ὅσαι εἶναι κατὰ τὸ Μέσθγειον αὐτῶ, ὀλίγον εἶναι γνῶσαι, ἐκ τῶν Γεωγραφικῶν Πινάκων. ἀκούονται ὁμοῶς πλέον τῶν ἄλλων αὐτῶ. ἀνωθεν τῶ Σεβονίαι δέχονται Σαῦ, ἡ Σίγγ. περὶ τῶ ὁποῖαι εἴρηται καὶ ἀνωτέρω. Λίκκα, κοινῶς Γλίμ. Τεβέλιον, καὶ Τεβενιον, κοινῶς Τρεβίγνα, πόλις σμικρὰ, ἡ ὁποῖαι ἀνωθεν ὑπετέλει εἰς τὸ Ῥαγυζαῖον. ἀπέχει τῶ Ῥαγυσίαι 16. μίλια ἀπὸς ἀνατολάς, αὐτὴ ἔχει καὶ θρόνον Ἐπισκόπου. Δεβάραι, Ἀλικο, Οὐραῖα, Ἰμόσκι, καὶ ἄλλαι, ὁμοῶς ἀκόμη καὶ Ἐρτζεγοβίνα εἰς τῷ ὁποῖαι εἶναι ὁ θρόνος τῶ Πασια. Πάλιν ᾠκεθραλασσία πόλεις αὐτῆς, ὑπὸ τῷ ἔξουσίαι τῶ Τέρκων ἦσαν Σκαρδῶνα, πόλις ἀρχαία, τῆς ὁποῖαι τῶ ἔχου φαίνονται πλησίον σμικρῶς λίμνης, Προχλιασ καλεμνίης. καὶ ἀπὸς τῶς ἐκβολῶς τῶ Τιτίου ποταμ., ᾠκεθραλεῖται εἰς αὐτῷ Φρέειον σμικρὸν, ἐν Λόφῳ κείμερον, ἀπέχει τῶ Σεβονίαι 9. μί-

9. μίλια πρὸς βορρᾶν . τὸ Φρέιον ταύτης ἐπάρθη ὑπὸ τῶν Ἑσπεῶν ἐν ἔτει 1570., καὶ ἐκρημνίσθη, ὡς καὶ ἐκ δούτερον ἐν ὑσέροις . Μέρκα, κοινῶς Μακάρσκα, πόλις τὸ πάλαι μεταξὺ τῶ Παλάτε, καὶ τῆς Νάρωτος κειμένη, μεθ' ὄρον Ἐπισκόπου, καὶ ἀντικρὺ τῆς Βρατίας . Ρίζίνιον, καὶ Ρίσινον ὑπὸ τῶ Πτολεμ. κοινῶς Ρίζασο, πόλις τὸ πάλαι μεθ' ὄρον Ἐπισκόπου, ἢ ὁποῖα πανυῶ ἐκατήντησεν εἰς Κώμιω, κειμένη εἰς τὴν Ἄκρω τῶ Ρίζωνικῆ Κόλπε, εἰς τὸν ὁποῖον φερέκεται καὶ τὸ Κασέλ Νεόβο ἢ πόλις, ἢ ὁποῖα πρὸ ὀλίγου χρόνου ἤλθεν εἰς τὴν ἐξουσία τῶν Οὐσπεῶν, αὐτῶ λέγουσι νὰ εἶναι τὸ Ἀσκειάιον τῶ Παλαιῶν . αἱ λοιπαὶ πόλεις τῶ Παλαιῶ Ἰλλυρικῆ, ἀπαρθεμνῶνται πανυῶ εἰς τὴν Ἀλβανίαν, περὶ τῶν ὁποῖων θέλομεν εἰπεῖν κατὰ τὸ δυνατόν, ὅταν περὶ αὐτῆς διαλάβωμεν . καὶ τὰ ἐξῆς .

7. Τῶ Ἀδριατικῆ Κόλπε, ὅστις κοινῶς Κόλφο δι Βενετία λέγεται, εἶναι νῆσοι, Οὐεγία, ἣτις καὶ Οὐέγιου λέγεται, καὶ Οὐϊγλία καὶ Κρείκτα, καὶ κοινῶς Βέγγια, καὶ Βέγλια, καὶ ὑπὸ τῶν Σκλαύων Κίρε· αὐτὴ εἶναι νῆσος, εἰς τὴν Ἄκρω τῆς Λιβερνίας κειμένη, ἀπὸ τῆς ὁποῖας χωρίζεται πρὸς ἀνατολὰς ὑπὸ μικροῦ Πορθμῆ· ἔχει πρὸς δυσμὰς τὴν Ἀφορον νῆσον, (ἀφ' ἧς ἀπέχει 5. μίλια) καὶ τὴν Ἀρβίω πρὸς μεσημβρίαν, τὸ Μῆκος ταύτης εἶναι μιλίων 30., ἢ Πρωτεύσσα πόλις ταύτης Βέγλια καλεῖται, εἰς τὸ Δυτικὸν μέρος τῆς νήσου κειμένη, αὐτὴ ἔχει θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἰαδέρας Ἀρχιεπίσκοπ. καὶ ἀπέχει τῆς Σουρίας πρὸς δυσμὰς 17. μίλια· ἢ φερίμετρος ταύτης εἶναι κατὰ τινὰς μιλίων 80., ἢ 55. Ἀρβη, ὑπὸ τῶ Πτολ. Σκαρδῶνα λεγομένη, καὶ κοινῶς Ἀρβε, νῆσος λίαν συκοφόρος, ἔχουσα πόλιν τῆ αὐτῆ ὀνόματος, μεθ' ὄρον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Ἰαδέρας Ἀρχιεπίσκοπ., καὶ κειμένη ἐναντίον τῆς Σουρίας, μεταξὺ τῆς Οὐεγίας πρὸς δυσμὰς, καὶ τῆς Κρείκτης πρὸς ἀνατολὰς, ἀπέχουσα ἐκατέρας αὐτῶν 10. μίλια· τὸ μῆκος ταύτης εἶναι μιλίων 40., τὸ δὲ Πλάτος

20. Κρείκτα, κοινῶς Πάγο, Νῆσος σμικρά, μεταξύ τῆς Ἀρβης πρὸς δυσμὰς, καὶ τῆς Ἰαδέρας πρὸς ἀνατολὰς, χωρὶς οὐκ ἔστιν ἀπὸ τῆς ἀντικρῆς στερεᾶς διὰ Πορθμῶ· τινὲς ὅμως θέλουσιν, ὅτι καὶ ἀληθέστερον, ὅτι ἡ Κρείκτα ναὶ εἶναι ἡ ἀνωθεν Οὐγγία, τῆς ὁποίας ἡ πρωτεύουσα πόλις ναὶ ὀνομάζεται καὶ Κέικον, ἢ Κέικτον· τὰ δὲ λοιπὰ Πολίχνια ταύτης καλεῖνται Βέλκα, Βέχα, καὶ Βερβούκο. Κρέφα, καὶ Κρέφα, κοινῶς Χέρο, μία τῶν Ἀψυρτίδων νήσων, ἡ ὁποία συνέχεται μετὰ τὴν Ἀφορον διὰ Γεφύρας. Ἀφορος, ἢ τις καὶ Ἀψύρτιον λέγεται, καὶ Ἀψύειος ὑπὸ τῶ Πτολεμ. καὶ Αὔσα, καὶ κοινῶς Ὀσερο, νῆσος, ἔχουσα πόλιν μετὰ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὴν Ἰαδέρας Ἀρχιεπίσκοπ., εἶναι σμικρά, καὶ συνέχεται μετὰ τὴν Κρέφω διὰ Γεφύρας, τὰς ὁποίας ἀμφω, Ἀψύρτιδας καλεῖ ὁ Στράβων, κληθεῖσαι ἀπὸ Ἀψύρτου τῶ Ἀδελφοῦ τῆς Μηδείας, τῷ κατακοπεύτης ὑπ' αὐτῆς, καὶ εἰς τὴν θάλασσαν ριφθέντος, καὶ αὐταὶ παράκεινται κατὰ τὴν Μορλακίαν. ἔπονται ἄλλαι, οἷον Γράδε, Πάσινα, Βέβνα, κοινῶς Βῆα, αὐτὴ συνέχεται μετὰ τὸ Τραγυεῖον διὰ Γεφύρας. Ἰασα, κοινῶς Λίσα τῆς ὁποίας ἡ περιμέτρος εἶναι μιλίων κατὰ τινὰς 180., ἔχει λιμένα κάλλιπον, καὶ ἀπέχει τῶ Τραγυεῖου μίλια 150. Βραττία, κοινῶς λαὶ Βράτζα, νῆσος ἑτερομήκης, μεταξύ τῶ Σπαλάθρου, καὶ τῆς Ναρσούτας, πλησίον τῶ Τραγυεῖου, καὶ τῆς Λεσίνας νήσου, αὐτὴ λέγεται καὶ Βραχία, καὶ ὑπὸ τῶ Σκύλακος Κρατία. Φάρος, καὶ Φαρία ὑπὸ τῶ Πτολεμ., καὶ κοινῶς Λέζινα νῆσος ἔχουσα πόλιν τῶ αὐτῶ ὀνόματος, μετὰ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Σπαλάττε Ἀρχιεπίσκοπ., τὸ Μῆκος ταύτης ἀπ' ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμὰς εἶναι μιλίων 60., ἀπέχει τῆς Μελαίνης Κορκύρας 10. μίλια, καὶ μόλις 3. τῆς Βρατίας, ἡ πόλις ταύτης κειμένη ἐν τῇ Δυτικῇ μέρει τῆς νήσου, ἀπέχει τῶ Σπαλάττε πρὸς μεσημβρίαν μίλια 17. καὶ 60. τῆς Νάρωνος πρὸς δυσμὰς. τὸ πάλαι αὐτὴ ἡ νῆσος Πάρος ἔκαλεῖτο. Κόρκυρα Μέλαινα, κοινῶς

Κέρτζολα, νῆσος ἔχουσα πόλιν τῆ αὐτῆ ὀνόματος, μὲ θρόνον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Σπαλάτε Ἀρχιεπίσκοπ., τὸ Μῆκος αὐτῆς εἶναι μιλίων 30., καὶ ἀπέχει τῆς Φαρίας πρὸς ἀνατολὰς μίλια 22. καὶ αὐταὶ αἱ ῥηθεῖσαι νῆσοι ὑποτελοῦσιν εἰς τὴν Δεσποτείαν τῶν Ἑνετῶν, εἰς δὲ τὴν Ραγυσινοὺ Κοινότητα ὑπόκειται, ἡ Μελίτη, κοινῶς Μέλεδα, νῆσος τῆς Δαλματίας ἐν τῇ Ἀδριατικῇ Πελάγει, τῆς ἑποίας νῆσος τὸ μῆκος εἶναι μιλίων 30., καὶ τὸ Πλάτος 12., ἔχει πόλιν τῆ αὐτῆ ὀνόματος, καὶ ἀπέχει τῆς Κορκύρας Μελαίνης 12. μίλια, καὶ 70. τῆς Ἐπιδαύρου, γυνὰ Σκυλακία μικρὰ, πρὸς ἠδονὴν τῶν Ἀνδραίων χρησιμίζοντα. εἰς αὐτὰς τὰς νήσους προσέτι μετρῶνται Μέτζο, Αὐγέσα, τὸ ἅγιον Ἀνδρέα, καὶ ἄλλαι τινές.

Γ Ε Ω Γ Ρ Α Φ Ι Α Σ

Τ Μ Η Μ Α Ι Ζ .

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Π Ρ Ω Τ Ο Ν .

Περὶ τῆς Ἰταλίας, καὶ τῶν διαφόρων ὀνομάτων αὐτῆς.

1. Ἡ Ἰταλία ἀναμεταξὺ τῶν ἄλλων Ἐπαρχιῶν τῆς Εὐρώπης, δὲν ἔχει τὸν ἐλάχιστον τόπον, ὡσαύτ' ὅτι αὐτὴ εἶναι εἷς μέρος τῆς Γῆς ἐξαιρετὸν, διὰ τὴν ὀκράσιαν τῶν Ὠρῶν, διὰ τὴν ἀρετὴν τῶν τόπων, διὰ τὸ εὐδρον, καὶ καρποφόρον αὐτῆ, ὁμοίως διὰ τὸ πᾶμφρον, καὶ εὐβοτον, καὶ ὅτι εἶναι Ποταμοῖς κατάρρυτος, φθασκεμένη καὶ εἰς θάλασσαν κα-

πρὸ τῶν Ἀρχαίων καὶ μὲ ἄλλα πολλὰ ὀνόματα, οἷον Κρο-
νία, ἢ Σατερρία, ἀπὸ τῆς Κρόνα, τὸν ὁποῖον οἱ Ῥωμαῖοι
Σατερνον καλεῖσι, λέγοντες ὅτι νὰ ἐκατοίκησεν εἰς ἐτέτα
τὰ μέρη. ὄθεν καὶ τὴν ἄνω τὴν Ἰταλίαν θάλασσα, Κρονίην
Ἄλα ὀνομάζουσιν. Αὔσονία, ἀπὸ Αὔσονος τῆς Τίου τῆς
Ὀδυσσεύς, καὶ τῆς Καλυψῆς. Οἰνωτρία, ἀπὸ Οἰνώτρε
Ἀρκάδος, τῆς Τίε τῆς Λυκάονος, ὁ ὁποῖος ἦλθεν ὀδηγὸς
μὲ ἄλλας Ἑλλήνας, καὶ ἐκατοίκησαν εἰς τὴν Ἰταλίαν, πρὸ
τῆς Τρωικῆς Πολέμου ἐπὶ 479°, καὶ πρὸ τῆς Χειρῆς Γενή-
σεως ἐπὶ 1650., τῶν ὁποίων ὁ Βασιλικὸς θρόνος ἦτον
εἰς τὴν Πανδοσίαν. Τυρρηνία, καὶ Τυρσηνία, ἀπὸ Τυρ-
σηνῆ τῆς Τίε τῆς Τιλέφης, ἢ καὶ ἀπὸ τῶν Τυρσηνῶν. Τυρ-
σηνοὶ ἔτι ἐκλήθησαν, ὡσαύτῃ αὐτοὶ πρῶτοι ἤσαν τὴν
τειχοποιίαν. τὸ γὰρ Τείχος Τύρσις καὶ Λυκόφρονι λέ-
γεται. Χώνη, καὶ Χωνία, ἀπὸ τῆς Ἡρακλέης, (τὸν ὁποῖον
Χῶνα ἐκάλεον κατὰ τὴν Αἰγυπτιακὴν Διάλεκτον) τῆς ἀ-
πελθόντος εἰς τὴν Ἰταλίαν. Ἀργεΐα, Ἐσπερία ἐκαλεῖ-
το μάλιστα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ἀπὸ Ἐσπέρου τῆς Ἀσέρος
τῆς Ἀφροδίτης, Ἐσπερίαν ἐπιτολίαν ἔχοντος, ὅσον πρὸς
τὰς Ἑλλήνας, καθ' ὃν χρόνον φαίνεται εἰς αὐτὰς κατὰ τὴν
Ἐσπερίαν. Λάτιον, Μεγάλη Ἑλλάς, καὶ μὲ ἄλλα διάφο-
ρα ὀνόματα. παντὶ ὅμως κοινῶς Ἰταλία καλεῖται, καὶ ὑ-
πὸ δὲ τῶν Πολέμων Βόλσκα Ζέμλα, καὶ τὰ λοιπὰ.

4. Οἱ πρῶτοι οἰκηταὶ τῆς Ἰταλίας, διηγέονται οἱ τὰ
ἀρχαῖα γεγραφότες, νὰ ἦσαν ἀνθρώποι Βάρβαροι, Ἀ-
γριοί, οἱ ὁποῖοι ἔτι ἦδη χρυσὰ εἶχαν, ἔτι νόμους, ἀλλ'
ὡσαύτῃ Θηρία ἔζων. καὶ πρῶτος, ὅπως ἐπήγαν εἰς αὐτὰς

εἶ

σημαίνει: Τόπος ὑψωμένος μεταξύ τῆς ἕδασης, λέξις φησιν ὅτι
ὄντι, διότι ἡ Ἰταλία περικυκλεῖται ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη, ἐκτὸς αὐτῆς βορείου,
ἀπὸ τῆς ἕδασης. αὐτὸ ὀνομαζομένη ἀπὸ τῆς Ἀλπια ὄρη καὶ ἐκτετατομένη
κατὰ μῆκος, δίκην ὑποδήματος, μεταξύ τῆς θαλασσοῦ, ἀποτελεῖ μίαν ἐ-
πιμήκην χερσονήσον. ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγκατοίκων τῆς Ἰταλίας ἀναβαί-
νει εἰς 20,000,000.

ἐξ ἄλλου τόπου, καὶ ὤρισεν ἐκεῖ τόπον, ἐσάθη ὁ Ἴασος, τὸν ὁποῖον τινὲς λέγουσι νὰ ἦλθεν ἐκ τῆς Ἀρμενίας, μετὰ τὸν Κατακλυσμόν ἐτη 108., καὶ αὐτὸς νὰ ἦτον ὁ Νῶε, τὸν ὁποῖον καὶ Οἰνωτρον ἐκάλεν, ὡς ἐφάρετ' ἡ τῶ οἶνε. ἄλλοι λέγουσι, ὅτι νὰ ἦτον Ἐλλίω, ἐκ Πόλεως Περρραβίας, καὶ συνοικήσας ἐκεῖ, μετέβαλε τῷ Ἰταλῶν καὶ τὴν Διάλεκτον, καὶ τὴν Δίαιταν, καὶ τὰ ἦθη, τιθεὶς εἰς αὐτὰς Νόμους, καὶ διδάξας, ὅτι νὰ γεωργῆσι τὴν Γαῖαν, καὶ νὰ πολιτεύωνται. Ἄλλοι πάλιν λέγουσι, ὅτι πρῶτος εἰς αὐτὰς ἐσάθη ὁ Μάρης, τὸν ὁποῖον μυθολογοῦσι νὰ εἶχε τὰ μετ' ἐμφοροῦσιν, ὅμοια Ἀνθρώπων· τὰ δὲ κάτω, ὅμοια Ἴππων. ὅθεν καὶ Ἴππομιγῆ αὐτὸν ἐκάλεν. ἀλλὰ ταῦτα Ἰθλος. δοκεῖ δὲ ἕτος πρῶτος ἀναβῆναι Ἴππον, καὶ ἐμβαλεῖν αὐτῷ Χαλινόν, καὶ ἐκ τούτου ἐπιστάθη νὰ ἐσάθη διφυῆς. λέγουσι ἀκόμη νὰ ἐζῆσεν ἐτη 123., καὶ τρεῖς φοραῖς νὰ ἀπέθανε, καὶ νὰ ἀνέστη. ἀλλὰ μὲ ὄλον ἐπέτο, ἀβέβαιον εἶναι, ποῖος νὰ ἦλθε πρῶτος εἰς ἐπετόν τὸν τόπον. τὸτο ὅμως φαίνεται ἀμφίβολον, ὅτι μετὰ τὸν Κατακλυσμόν, εἰς τὴν διασπορὰν τῶν Ἐθνῶν, ἐν Ἐθνος νὰ ἦλθε, καὶ μίαν ὀνομασίαν νὰ ἔβαλεν εἰς τὸν τόπον, καὶ ἐπέτο τὸ Ἐθνος νὰ ἦσαν οἱ Κίτιοι, ἐξ ὧν Ῥωμαῖοι, καὶ Λατῖνοι, κατὰ τὸ Ἀλεξανδρινὸν Χρονικόν. ὁ δὲ Σκίδας λέγει, ὅτι Τήλεφος ὁ Υἱὸς τῷ Ἡρακλέει ὁ ὑποκληθεὶς Λατῖνος μετωνόμασε τὰς πάλαι Κιτίδας, λεγομένους νῦν Λατῖνος.

5. Τῶν δὲ αὐτοχθόνων ἀρχαιότατοι, καὶ πολλότατοι ἐσάθησαν οἱ Αὐσόνειοι, οἳ τινες καὶ Αὐσονες λέγονται, καὶ ἐκατοίκησαν εἰς τὸν τόπον τῶν Βρετίων, καὶ τῶν Λεκανῶν. μετὰ τούτους παρόμοιοι ἐσάθησαν οἱ Οὐμβροί, καὶ οἱ Σικελοί, καὶ ἐκ τούτων, ἢ καὶ μετὰ τούτους ἐκατοίκησαν τὴν Ἰταλίαν Ἐθνη πάμπολλα, ὅσα εἰς ἄλλῃ Γαῖαν δὲ ἐχρημάτισαν, ἕκτε τῆς Γαλτίας ἐλθόντες, (οἱ ὁποῖοι ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς Ἰταλίας, ὅπερ ἐκατοίκησαν, Γαλίαν ὑπὲρ τὰς Ἀλπεις ἐκάλεσαν.) καὶ ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ἕ μόνον ὁ ρηθεὶς Οἰνωτρος,

ἀλλὰ καὶ ἄλλαι πολλαὶ Ἀποικίαι, οἵ τινες ἔκτισαν πόλεις πανταχοῦ, πληρώσαντες ἑκατέραν τῶν θαλασσιῶν, τῆς τῆς Ἀνωτέρας θαλάσσης, καὶ τῆς Κατωτέρας, ὥστε ἐκ τῶν τῶν Ἑλλήνων, τῶν ἐλθόντων ἐκεῖσε, ὠνομάσθη τόσον ἡ Σικελία, ὅσον καὶ ἡ Ἰταλία μεγάλη Ἑλλάς κατὰ τὸν Στράβωνα καὶ τόσον πλῆθος Πόλεων εἶχεν ἡ Ἰταλία καὶ κατ' ἀρχάς, ὥστε ἐμετρήθησαν εἰς αὐτῶν πόλεις (κατὰ τὸν Αἰλιανόν) 1197. ὕστερον δὲ ἐλθόντα ἐξ ἄλλων τόπων ἄλλα Ἔθνη, εἰδὼχναν ἐκεῖσε τὰς Ἑλληνας, μάλιστα οἱ Λακκανοί, ἢ καὶ Λοκκανοί διώξαντες αὐτὰς κατ' ὀλίγον, ἐκυρίευσαν ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς Ἰταλίας, τὸ ὀπίσιον ὠνόμασαν ἀπὸ τῆς ὀνόματος αὐτῶν, Λακκανίαν, ἢ Λοκκανίαν καθ' ἡμᾶς. καὶ ἀπ' αὐτῶν ἠγέρθησαν οἱ Βρέτιοι, ἐς ἡμεῖς Βρεττίες καλεῖσθαι, οἱ ὁποῖοι ὤρισαν τὴν Βρεττίαν, ἢ καὶ Βρεττίαν, καὶ ἔκτοτε κατ' ὀλίγον ἀρχήσων εἰς τὴν Ἰταλίαν να σμικρύνεται τὸ ὄνομα τῶν Ἑλλήνων, ὥστε τελευταῖον Μεγάλη Ἑλλάς ἐλέγετο μόνον ἐκεῖνο τὸ μέρος αὐτῆς, τὸ ὁποῖον ταυτῶν Ἀνωτέρα Καλαβεῖα ὀνομάζεται:

5. Πρῶτος Βασιλεὺς ὀνομασθὸς τῆς Ἰταλίας ἐσάθη, ὁ Πίκος. μετὰ τῆτον, ὁ Τίος αὐτῶ Φαῦνος, εἰς τὸν καιρὸν τῶ ὁποῖα ἦλθεν ἐκεῖνος ὁ Ἡρακλῆς μετὰ τὰς Βῆς τῶ Γηρυόνα, καὶ συμμιγείς τῆ Γυναικὶ τῶ Φαύνα, γεννᾷ ἐξ αὐτῆς τὸν Τήλεφον τὸν ἐπικληθὸντα Λατίνον, ὁ ὁποῖος ἐσάθη Βασιλεὺς ἐκεῖ, καὶ ἀπ' αὐτῶ ἐκλήθησαν πάντες οἱ Ἰταλοί, (οἵ τινες Ἀβορίγινες τὸ πάλαι ἐκαλεῖντο) Λατίνοι, εἴτα ὡς ἔπει πεντηκὸσῶ πέμπτῳ ἀφ' Ἡρακλέως, ἦλθεν ὁ Αἰνεῖας ὁ Τίος τῶ Ἀγχίστῃ μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἀλώσειν, εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ εἰς τὰς Λατίνους, ὁ ὁποῖος Αἰνεῖας ἦτον Τρωαδίτης: ὅτι ὁ Τρῶς γεννᾷ τὸν Ἴλον, τὸν Ἀσάρακον, καὶ τὸν Γανυμήδην, ὁ Ἴλος γεννᾷ τὸν Λαομέδοντα, ὁ Λαομέδων τὸν Πείαμον, ὁ Πείαμος τὸν Ἐκτορα, καὶ τὰ ἑξῆς. ὁ δὲ Ἀσάρακος γεννᾷ τὸν Κάπυον, ὁ Κάπυος τὸν Ἀγχίστῃν, ὁ Ἀγχίστῃς τὸν Αἰεῖαν, τὸν ὁποῖον

ποῖον οἱ Ἕλληες, ὅταν ἐπόρθησαν τὴν Τρωάδα, ἢ τὸν ἠλόθερωσαν διὰ τὴν φρονιμάδα τε καὶ τὴν δισέβειαν, ἢ καὶ αἰχμάλωτος ἐφόρθη ὑπὸ τῷ Νηοπτολέμῳ, καὶ μετὰ τὴν ἀναίρεσιν αὐτῆ ἐν Δελφοῖς ὑπὸ τῷ Ὀρέσῳ ἐλυτρώθη, ὡς φησὶν ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκώς. ἕτος λοιπὸν ὁ Αἰνεΐας πρὸς τὰ νῆα ἔλθη εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐκατοίκησε πρῶτον ἐν τῷ Ραίικλῳ, καὶ τὴν Ἀλμωνίαν, πόλεις τῆς Θράκης, ἢ τῆς Μακεδονίας, αἱ ὅποιαι δεῖσκοντο πλησίον τῷ Κίισθι Ὀρεῖ, καὶ ἀπὸ τῆς Αἰνεΐας ἐκλήθη ἕσπερον τὸ Ραίικλον, Αἶνος. ἔπειτα ἐκ τῆς Μακεδονίας ἦλθεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ προσώκειλε πρὸς Λαύρεντον, πλησίον τῷ Κίισθα ποταμῷ, τὸ ὅποιον ὠνόμασαν Τροίαν, ἔχων μὲν τὰ λόγια τε, καὶ τὸν Τίδον αὐτῷ Ἀσκαῖον, ἐκ τῆς Κρεΐσσης τῆς Θυγατρὸς τῷ Πελάμῳ, εἰς τὸν ὅποιον τόπον, ὅσοι ἦσαν μὲν αὐτὸν τὸν Αἰνεΐαν, ἔφαγον τὰς Τραπέζας, Σελινίνας ἕσσας, ἢ ἐκ τῶν σκληροτέρων μερῶν τῶν Ἄρτων. διότι ἄλλας Τραπέζας οὐκ εἶχασιν. ὅπως ἀπὸ τῶν πλοίων καὶ μία Χοῖρος ἦτοι Σκρόφα λευκή, καὶ φέγγεσα εἰς τὸ Ὀρος, τὸ ὅποιον ὠνομάθη ἀπ' αὐτῆς Ἀλβανον, ἢ τοι Λοκόν, τίκτει τεράκοντα Χοιρίδια, τὰ ὅποια ἐσήμαινον, ὅτι εἰς τὸ τετρακαστὸν ἔτος, οἱ Παιῖδες αὐτῆ τῷ Αἰνεΐᾳ δέλυν ἀποκτήσει καὶ τὴν Γυῶν ἐκείνην, καὶ τὸ κράτος, ἢ τοι τὴν ἄρξιν. τὸ ὅποιον ὁ Αἰνεΐας εἶχε τὸ ἀρακίσει ἐκ Χρησμῶ. ὅθου ἄρχισε νὰ κτίζη πόλιν, θύσας ἐκεῖ ἀρότερον τὴν Χοῖρον, κατὰ τὴν κέλουσιν τῶν εἰπόντος Χρησμῶ: Ἐνθάδε αὖ οἱ ἑταῖροι αὐτῆ φάγωσι τὰς ἑαυτῶν Τραπέζας, ἐκεῖ κτίσειν πόλιν. ἀλλὰ ὁ Βασιλεὺς Λατῖνος, μαθὼν ἔτατο οὐκ ἐπὶ τὸν ἄφροντα. διὰ τῆς πολέμασιν ἀναμεσόντες, καὶ ἠττηθεὶς ὁ Λατῖνος, δίδωσιν εἰς τὸν Αἰνεΐαν διὰ Γυναικα αὐτῆ τὴν Θυγατέρα τῷ Λαβινίᾳ, ἀπὸ τῆς ὁποίας ὁ Αἰνεΐας ἦν ἠρξάτο κτίσαι πόλιν, Λαβινίαν ἐκάλεσεν. εἶτα ἔσοντας καὶ νὰ πολεμήσῃ ὁ Λατῖνος, καὶ ὁ Τύρνος ὁ Βασιλεὺς τῶν Ρυτίλων, ἐφονεύθησαν καὶ οἱ δύο ἔτοι Βασιλεῖς

σιλείς εἰς τὸν αὐτὸν πόλεμον. ὄθον δ' ἄρῶν δ' ἐκαίειαν ὁ Αἰ-
 νείας βασιλεύει, εἶτα φονεύσας τὰ Αἰνεῖς εἰς τὸν πό-
 λεμον, ὅπῃ ἔκαμναν μὲ αὐτὸν τὸν Αἰνεῖαν οἱ Ῥάτωλοι,
 καὶ Μαξούτιος ὁ Τυρρηνός, καθ' ὃν καιρὸν ἡ Λαβινία εἶ-
 χεν ἐν γαστρὶ τὸν Σίλβιον, βασιλεύει ὁ Υἱὸς αὐτῆς Ἀσκά-
 νιος ὁ ἐκ τῆς Κρεύσης, ὁ ὁποῖος Ἀσκανῖος τικᾶ ὀλοπε-
 λῶς εἰς τὸν πόλεμον τὸν Μαξούτιον, ὡσαύτ' ὅπῃ αὐτὸς ὁ
 Μαξούτιος δού' ἐδέχθη τὰς φρεσβεῖας τὰ Ἀσκανίς, ἀλλ'
 ἐζήτει δασμόν ἐτήσιον ἀπὸ ὅλον τὸν τόπον τὰ Λατίνος.
 αὐξηθούτες δὲ οἱ Λατῖνοι, καὶ φθάσαντος τὰ τετακτοῦ ἔτις
 κατὰ τὸ αἰνιγμα τῆς Χοίρου, κατεφρόνησαν τῆς Λαβινίας
 πόλεως, καὶ ἄλλας πόλεις ἔκτισαν, τὸ Ἄλβαον, καὶ τὴν
 Λόγγαν, ἢ τὴν Λόκην, καὶ τὴν Μακραν, ἀπὸ τῆς Λό-
 κῆς Χοίρε παρονομάσαντες αὐτάς. μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν
 τὰ Ἀσκανίς, βασιλεύει ὁ Βίλβιος ὁ Υἱὸς τὰ Αἰνεῖς καὶ
 τῆς Λαβινίας, ἢ κατ' ἄλλως, ὁ Υἱὸς τὰ Ἀσκανίς. με-
 τὰ τῆτον, ἄλλος Αἰνείας, μετὰ τῆτον Λατῖνος, τῆτον δια-
 δέχεται ὁ Υἱὸς αὐτῆς Κάπυς, τὸν Κάπυον ὁ Τιβερίνος,
 τὸν Τιβερίνον ὁ Ἀμέλιος. τὸν Ἀμέλιον ὁ Ἀβεντῖνος, ὁ
 ὁποῖος γεννᾷ Νομήτωρα, καὶ Ἀμέλιον, καὶ βασιλεύει μετὰ
 τὸν Ἀβεντῖνον ὁ Νομήτωρ, τὸν ὁποῖον ἐξήλασε τῆς βασι-
 λείας ὁ Ἀμέλιος, καὶ φονεύει τὸν Υἱὸν αὐτῆς Αἰγέστου εἰς
 τὸ Κωνήγιον, τὴν δὲ Ἀδελφίαν τὰ Αἰγέστου, θυγατέρα τὰ
 Νομήτωρος Σιλκίαν, ἢ Ῥέαυ Ἰλείαν λεγομένην, Ἰέρειαν
 τῆς Θεᾶς Ἑσίας ποιεῖ, διὰ τὰ μείνη πάντοτε Παρθένος.
 διότι ὁ Ἀμέλιος ἀκέσας Χρησμόν τινα, ὅπῃ τὰ ἔλεγεν, ὅ-
 τι ἔχει τὰ φονεύσῃ ὑπὸ τῆς Παιδων τὰ Νομήτωρος, ἐφο-
 βεῖτο. αὐτὴ δὲ ἡ Σιλκία ὑδροσκοπὴ ποτὲ ἐν τῆς Ἄρεως
 Ἄλσει, ἔγγυος γίνεται, καὶ γεννᾷ Ῥωμόλον, καὶ Ἀρέμο-
 να, ἢ Ῥώμον, τὴν ὁποῖαν ἔγγυον ἰδὼν ὁ Ἀμέλιος ἠθέ-
 λησε τὰ τὴν φονεύσῃ, ἀλλ' ἡ θυγάτηρ αὐτῆς δού' τὸν ἀφῆ-
 σε. δίδει ὅμως τὰ βρέφη τὰ Φαισύλλου τὸ Ἄνδρος τῆς Λαυ-
 ροντίας, ὁ ὁποῖος ἦτον Ποιμὴν, τὰ τὴν ῥίψῃ εἰς τὸν Τί-
 βερην.

βειν τὸν Ποταμὸν, ἀλλὰ κατὰ τύχην τότε καὶ ἡ Γυνὴ αὐτῆς τῆς Ποιμενίας Λαβροντία γεννήσασα Παιδίον νεκρὸν, ἐκράτισεν αὐτὰ αὐτ' ἐκείνης, καὶ τὰ ἀέθρεψε. τὰ ὅποια βρέφη ὁ Ῥωμύλος, καὶ ὁ Ῥώμος, ὅταν ἠύξησαν, ἐπείμισον τὰ Πρόβατα εἰς τὰς Ἀγρὰς τῆς Ἀμυλίας, οἱ ὅποιοι ἔσονται καὶ νὰ φονεύσῃ τινὰς τῆς Ποιμενίας τῆς Πάππης αὐτῶν Νομήτορος, τῆς παρεφύλακτον διὰ νὰ τῆς πιάσῃ, καὶ πιάσαντες τὸν Ῥώμον, ἔδραμον ὁ Ῥωμύλος καὶ τὸ εἶπε τῆς Φαισύλλης, ὁ δὲ Φαισύλλης διηγεῖται τὰ πάντα τῆς Νομήτορος, καὶ ἔπειτα τελευταῖον γνωρίζει ὁ Νομήτορος, ὅτι ἔστι εἶναι παῖδες τῆς θυγατρὸς αὐτῆς. οἱ ὅποιοι παῖδες σωμαθροίσαντες πολλὰς μὲ λόγους, φονεύσῃ τὸν Ἀμυλίον, καὶ δίδασκε τὴν Βασιλείαν τῆς Ἀλβης, εἰς τὸν Πάππον τῆς τῶν Νομήτρα, καὶ αὐτῆς ἤρξαντο νὰ κτίζῃ τὴν μεγάλην Ῥώμην, περὶ τὴν οἰκίαν τῆς Φαισύλλης, ἐν ὄρει Παλατίῳ, ὄντας ὁ Ῥωμύλος κατὰ τὴν ἡλικίαν ἔτων 18.

7. Ὅταν δὲ ἔφθασεν εἰς μεγάλην δυνάμιν καὶ ἐξουσίαν αὐτῆς ἡ Ῥώμη, ὑπέταξεν ὑφ' αὐτῆς καὶ ὅλην τὴν Ἰταλίαν, ἡ ὅποια δεικνυτο ὑπὸ τῆς ὑποταγῆς τῆς Αὐτοκρατορῶν Ῥωμαίων, ἕως τὸν καιρὸν Ὄνωρις τῆς Αὐτοκράτορος, εἰς πολλὰς Ἐπαρχίας, καὶ Ἔθνη διηρημένη. ἔκτοτε δὲ εἰς τὸ μετέπειτα ἦλθον κατὰ τῆς Ἰταλίας πολλὰ ἀλλοδαπῆ Ἔθνη. εἰς τὸν καιρὸν ὅμως αὐτῆς τῆς Αὐτοκράτορος Ὄνωρις ἦλθον εἰς αὐτῆς μὲν μέγαλον στρατόμα οἱ Ἡγεμόνες τῆς Γότθων, ὁ Ῥαδαγαΐσος, καὶ ὁ Ἀλάρικος, ἀλλὰ ὁ Ῥαδαγαΐσος περικυκλωθεὶς εἰς τὰ Φεσβλανὰ ὄρη, ἐξαλείφθη μὲ ὅλον τὸ στρατόμα, ἐν ἔτει 405., ὑπὸ τῆς Στιλίκωνος· ὁ δὲ Ἀλάρικος περιεκύκλωσε τὴν Ῥώμην, καὶ τὴν ἐπῆρσεν, ἐν ἔτει ὑπὸ Χρυσῆ 410., καὶ κείθεν ἐπήγε μετὰ πάντας εἰς τὸ Λάτιον, εἰς τὴν Καμπανίαν, εἰς τὴν Ἀπυλίαν, εἰς τὴν Λοκυανίαν, καὶ εἰς τὴν Καλαβερίαν, καὶ κατέφθειρον ὁμοίως ὅλας ἐκείνας τὰς Τόπας. θανόντες δὲ τῆς Ἀλαρίκου εἰς τὴν Κοισοντίαν, ἐκλέγεται ὁ Ἀθάλαφος,

ὁ ὁποῖος μὲ ὄλον τὸ εὐατόμα τε ἐπῆγαν εἰς τὴν Γαλίαν· εἶτα κατὰ τῆς Ἰταλίας ἦλθεν ὁ Ἄττιλας, τὸ τρομερὸν ὄνομα, ὁ Βασιλεὺς τῆς Οὐραν. μετὰ τὴν Οὐραν ἦλθεν ὁ Ρικίμερος ὁ Βασιλεὺς τῆς Βανδάλων, καὶ ἄλλοι. μετὰ τῆς ἦλθε μὲ τὴν βοήθειαν τῆς Σκύρων, καὶ τῆς Ἐρέλων ὁ Ὀδιάρης, ὁ Βασιλεὺς τῆς Τερκιλίγγων, ὅς τις ἐκλήθη ἁ. Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας, ἐν ἔτει ὑπὸ Χρυσῆ 476. καὶ μετὰ τῶν ἄλλοι ἐπῆγαν, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὄλοι Ἕθνη Γερμανικά, καὶ κατερήμασαν τὴν Αὐτοκρατορίαν τῆς Δύσεως, ἀλλὰ νικηθέντες ὑπὸ τῆς σαλδοῦτων Ἡγεμόνων ὡς Ἰασηνιανὸν τὸν Αὐτοκράτορος τῆς Ἀνατολῆς, ἐπέφθη παρ' αὐτῶν ἡ Ἐξάρχος να ἔχη ἅπασαν τὴν Ἑξασίαν, καὶ να κάθηται εἰς τὴν Ραυσόναν, ὡσαύτ' ὅτε ἡ Ρώμη ἦτον καταπιδαφισμένη. αὐτὴν λοιπὸν τὴν Ἐξαρξίαν ἠφάνισαν οἱ Λογγοβάρδοι, οἱ ὁποῖοι ἦλθον κατὰ τῆς Ἐξαρξῶν, καὶ διώξαντες αὐτὴν, ἐσάθη ὁ ἁ. Βασιλεὺς αὐτῶν, ἐν ἔτει 568. ὁ δὲ τελευταῖος αὐτῶν ἐν ἔτει 774., ὄλοι μετρήμενοι 22., οἱ ὁποῖοι ἐδιαίρεσαν αὐτὴν τὴν Ἰταλίαν εἰς διάφορα Αὐτοκρατορίας. μετὰ τῆς ἐσάθη Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας Θεόδωρος ὁ πρωτότοκος τῆς Δεσιδερίας. ἀλλ' ὄλοι ἐπιτοὶ διώχθεντες ὑπὸ τῆς Μάγνου Καρόλου, ὁ ὁποῖος πιάσας τὸν τελευταῖον Βασιλέα τῆς Λογγοβάρδων, τὸν ἠφένεν εἰς τὴν Γαλίαν. καὶ ἔτος ὁ Μάγνος ἦτοι ὁ Μέγας Κάρολος ἀνηγορεύθη ὑπὸ τῆς Ρωμαίων πρῶτος Αὐτοκράτωρ, καὶ Αὐγυςος τῆς Δύσεως. Ἐσάθη λοιπὸν τὸ Βασίλειον τῶν Λογγοβάρδων, ἀφ' οὗ εἰσῆλθον εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐπὶ 209. ἢ 211. καὶ ἔτος τελευταῖον ὁ Μάγνος Κάρολος ἔλαβεν ἅπασαν τὴν Ἑξασίαν τῆς Ἰταλίας, πλην τῆς Νεαπόλεως, ἡ ὁποία ἔμεινεν εἰς τὴν Αὐτοκρατορίαν τῆς Ἀνατολῆς, καὶ ἐκείνων τῶν τόπων, οἱ ὁποῖοι ἦλθον ὑπὸ τὴν Ἑξασίαν τῆς Πάπα ὑπερον, τὸν ὁποῖον Πάπαν οἱ Λατῖνοι Ποντέφικον καλοῦσι, κατὰ τὸ ὄνομα ὅπερ ἔθεσε ποτὲ εἰς τὸν Μέγαν Ἰερέα, ὁ Νομάς ὁ Ρωμαίων Νομοθέτης, μὲ τὸ να ἔλα-

ἔκαμε διὰ τῶν αὐτῶν Μειλικτηρίων, ἔχων τὸν Θύβειν Ποταμὸν, ὅπῃ ἐφέρετο μὲ βίαιον ρεῦμα, καὶ ἐλάμβανε τὴν ἀρχαιοτάτῃν Γέφυραν, καὶ φερθῆ ὀπίκτως, καὶ νὰ μὴ βλάψῃ πλέον τὴν Γέφυραν, ἤτοι τὸ σφραγίστατον ζεύγμα. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Καρόλου, ἐδιοικεῖτο ἡ Ἰταλία ὑπὸ πῶν Διαδόχων αὐτοῦ, ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλοτε μὲν ἐγένοντο Αὐτοκράτορες, καὶ Βασιλεῖς τῆς Ἰταλίας αὐτόχθονες, καὶ ἄλλοτε ἕτεροι κατὰ διαφόρους τρόπους, καὶ καθὼς ὁ καθείς ἐφαίνετο Ἰτροπαιῆχος. τελευταῖον ἐδιοικεῖται νὰ γίνωνται Αὐτοκράτορες μόνον ὑπὸ τῆς Πειγκίπας τῆς Γερμανίας, ἢ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν τῶν αὐτῶν Πειγκίπων, ἢ κατὰ τὸν διωρισμὸν τοῦ Πάπα, ἢ καὶ μὲ τὴν συμβολὴν ἀμφοτέρων, ἢ ὅποια συνθήκη ἐπικρατεῖ μέχρι τῆς σήμερον.

8. Διαμερεῖται παντὺ ἡ Ἰταλία εἰς μέρη τέσσαρα, ἢ γοῦν εἰς τὴν βορείαν Ἰταλίαν, ἢ ὅποια καὶ Γαλλία Κισαλπίνα λέγεται· εἰς τὴν μεσημβρινὴν Ἰταλίαν, ἢ ὅποια εἶναι ἡ ἰδίως Ἰταλία· καὶ εἰς τὰς νήσους τῆς Ἰταλίας, καὶ εἰς μὲν τὸ βόρειον μέρος τῆς Ἰταλίας, εἶναι Αὐθουπάτα, ἢτοι Δομίνια ταῦτα.

1. Ἡ Δεσποτεία τῆς Ἀριστοκρατίας τῶν Ἐνεπῶν, ἢ ὅποια Δεσποτεία λέγεται κοινῶς ὑπὸ πῶν Ἰταλῶν, Δομίνιο, ἢ Σπάτο δι' Βενέτζια.
2. Τῆς Δεσποτείας τῆς Σαβαυδίας, κοινῶς ἰλ Πιεμόντε.
3. Τῆς Ἀριστοκρατίας τῶν Γενουασιῶν, ἢτοι τῆς Διγυρίας, κοινῶς ἰλ Γενουεζάτο.
4. Τὸ Μεδιολανικὸν Δεσπότην, κοινῶς Σπάτο δι' Μιλάνο.
6. Τῆς Δεσποτείας τῆς Μόδενας, κοινῶς Σπάτο δι' Δεκάκα δι' Μόδενα.
6. Τῆς Δεσποτείας τῆς Πάρμας.
7. Τῆς Δεσποτείας τῆς Μαέτοβας, καὶ τοῦ Μόντε Φερράτε.
8. Καὶ ἄλλων Δουκῶν, μικρῶν Σατραπείων, οἷον τῆς Δε.

Δυκὸς τῆς Μιραύδελας τὸ Δυκὸς τῆς Γουασάλλε·
 καὶ ἕτεραί ἄλλαι ἐλλάσσοντες.

1. Εἰς τὸ μεσημβρινὸν μέρος τῆς Ἰταλίας, εἶναι αἱ Δε-
 σποτεῖαι τὸ Πάπα τῆς Ῥώμης, κοινῶς καλούμεναι
 Σπάτο δέλλα Κιέζα.
2. Τὸ Βασίλειον τῆς Νεαπόλεως.
3. Τὸ Μεγάλε Δυκὸς τῆς Ἐτρουείας, ἢ Τυσκίας,
 κοινῶς ἰλ Σπάτο δέλ Γραὺ Δυκα δι' Τοσκάνια.
4. Τῆς ἐν Λέκα κοινότητος, κοινῶς ἰλ Λυκέζε.
5. Τὸ Δουκάτον τῆς Μάσσης, κοινῶς Δουκάτο δι'
 Μάσσα.
6. Τὸ Πλυμπιὸν Πειγκιπάτον, κοινῶς Πρεντζιπά-
 το δι' Πιομπίνο.
7. Καὶ ἡ σμικρὰ Ἐπαρχία τῆς Κοινότητος τῆς Ἁγίας
 Μαρίνης, κοινῶς Τερρίτόριο δι' Σαὺ Μαεῖνο. (α)

ΝΗσοὶ δὲ τῆς Ἰταλίας εἶναι ἡ Σικελία, ἡ Σαρδῶ,
 καὶ αἱ λοιπαί, περὶ ὧν ἀπάντων τῶν ῥηθούτων διελαμβάνο-
 μεν ἰδίως ἐν τοῖς ἐφεξῆς κατὰ τὴν Γεωγραφικὴν τάξιν,
 τὴν ἀρχὴν τῆς Ἰταλίας ποιῶντες ἀπὸ τῶν Ἁλπεων Ὀ-
 ρῶν, διὰ τῶν ὁποίων διακεῖται ἡ Ἰταλία τῆς Γερμανίας
 ἀπὸ τῆς βορέως, ὡς ἀπὸ δυσμῶν τῆς Γαλλίας, ἔχε-
 σα ἀπ' ἀνατολῶν τὸ Ἀδριατικὸν Πέλαγος, καὶ τὸ Ἰόνιον,
 ὡς ἀπὸ μεσημβρείας τὸ Τυρρηνικόν, τὸ Λιγυρικόν, ὡ-
 σπερ εἶρηται.

9. Πρὸς τέτοις ἰστέον, ὅτι ἡ Ἰταλικὴ Διάλεκτος, ἡ
 ὁποία ὁμιλεῖται πῶρα κοινῶς ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν, δεῦν ἦ-
 τον ἀπ' ἀρχῆς, ἀλλ' ἀρχισεν νὰ λαλῆται εἰς τὸν καιρὸν Θεο-
 δωρίκῃ τῆ Βασιλείας τῶν Γότθων, ὅταν ἐτέτος ἐμιμήθη
 τὰς.

(α) Ἡ Ἰταλία πῶρ σήμερον διακεῖται εἰς τέσσαρα μέρη, Α'. εἰς τὸ
 Βασίλειον τῆς Ἰταλίας, Β'. εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἐτρουείας, Γ'. εἰς
 τὸ Δεσποτεῖον τῆς Ῥώμης. Δ'. εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Νεαπόλεως.

τῆς Ῥωμαῖας, καὶ εἰς τὰ φορέματα, καὶ εἰς τὰς νόμους, καὶ εἰς τὴν Διάλεκτον, ὡσαύτῃ τότε ἄρχισαν οἱ Γότθοι γὰρ σωτυχαίνεσσι Λατινικά, καὶ οἱ Λατῖνοι Βαρβαρικά, καὶ ἀπὸ τῆς μίξεως αὐτῶν, ἀνεφύη αὕτη ἡ μιξοβάρβαρος Ἰταλικὴ Διάλεκτος, ἐν ἔτει ὑπὸ Χρυσῷ 493., ἐπὶ Ζήνωνος Αὐτοκράτορος τῆς Ῥωμαίων, διότι πρότερον ἐλαλεῖτο εἰς τὴν Ἰταλίαν καθαρῶς ἡ Λατινικὴ Φωνή, καὶ ἡ Ἑλληνικὴ μάλιστα εἰς τὰ παλάτια τῶν Αὐτοκρατόρων τῆς Ῥώμης.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν , Β'.

Περὶ τῆς Πιεμόντε Ἐπαρχίας, τὴν ὁποίαν οὐρίζει ὁ Διὲς τῆς Σαβαυδίας, ἢ τοι τῆς Σαββίας. (α)

1. Μετὰ τὸν Οὐαρὸν Ποταμὸν, τὸν κοινῶς Βάρ λεγόμενον (ὅς τις ἄρχεται ἐκ τῆς Ἀκεμαῖας Ὄρους, ἐν ταῖς παραθαλασσίαις Ἀλπεσι, καὶ ὑπὸ τινῶν Ποταμῶν ἀυξηθεὶς εἰσβάλλει εἰς τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν, πλησίον τῆς Νικαίας πόλεως· ὅς τις κατὰ τινὰς εἶναι ὄρος, καὶ πέρας τῆς Γαλλίας, καὶ Ἰταλίας. μὲ ὅλον ὅπῃ ἄλλοι πέρας καὶ Ὄρον αὐτῶν τῆς Ἐπαρχιῶν θέλουσιν, ὄχι αὐτὸν τὸν ποτ., ἀλλὰ τὰς παραθαλασσίας Ἀλπεις, ὡσαύτῃ τὸ Κομητάτον τῆς Νικαίας καὶ ἄλλα τινὰ Κάστρα, περαιτέρω τῆ Βάρου ποταμ. εἶναι τῆς Γαλλικῆς ἐξουσίας) εἶναι τὸ Πεδεμόντιον, Πιεμόντε κοινῶς λεγόμενον, μέρος καὶ Ἐπαρχία τῆς Ἰταλίας, τὸ ὁποῖον ὑπὸ τινῶν καὶ Γαλλία Συβαλπῖνα λέγεται, ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Δουκῆς τῆς Σαβαυδίας θεωρούμενον, καὶ τίτλον Περιγηπίατα ἔχον. Πεδεμόντιον λέγεται, ἢ τοι πόδες Ὄρων, ὡσαύτῃ δέσκεται ὑπὸ τῆς ὑπερείας τῆς Ἀλπεων, αἱ ὁποῖαι Ἀλπεις ἐκλήθησαν ὑπὸ τινος Ἀλπίδος, ἀρηρημέναι ἐκεῖσε.

2. Αὕτη ἡ Σατραπία τῆς Πεδεμοντίας εἶναι μεγάλη καὶ δῦρ-

(α) Τανῶ αὕτη ἡ ἐπαρχία ἠκώθη μὲ τὴν Γαλίαν.